

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 510/2010-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. novembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. V., zastúpenej advokátkou JUDr. J. Š., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 93/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. V. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2010 doručená sťažnosť M. V., trvale bytom S., prechodne bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 93/2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 27. mája 2009 podala okresnému súdu návrh na začatie konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), o ktorom okresný súd koná pod sp. zn. 1 C 93/2009. Súdny poplatok za návrh zaplatila sťažovateľka 30. júla 2009. Keďže okresný súd podľa sťažovateľky v jej veci nekonal, podala 18. júna 2010 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr. 1573/2010 z 13. júla 2010 sťažovateľke oznámil: „... sťažnosť je dôvodná, lebo zodpovedá skutočnosti Vaše tvrdenie o nečinnosti súdu. ... v dôsledku zmien v personálnom obsadení súdu sudcami došlo na základe ustanovenia § 51 ods. 4 písm. b) zák. č. 757/2004 Z. z. k opätovnej zmene zákonného sudcu vo veci, keď terajšou zákonnou sudkyňou je Mgr. I. H., ktorej bolo uložené vo veci konať bez prietahov.“

Podľa sťažovateľky nečinnosťou okresného súdu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v konaní zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 93/2009 došlo k porušeniu jej základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu v označenom konaní konať bez zbytočných prietahov a aby jej priznal primerané finančné zadost'učinenie v sume 2 000 € a úhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie vecí

v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie. Inými slovami, ústavný súd môže pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý sa na prvý pohľad a bez najmenej pochybnosti javí ako neopodstatnený (napr. III. ÚS 199/02, I. ÚS 146/06).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 C 93/2009.

Z prehľadu procesných úkonov vyplývajúcich z obsahu sťažnosti je zrejmé, že do podania sťažnosti predsedovi okresného súdu (18. júna 2010) sa označené konanie skutočne vyznačovalo priet'ahmi, tak ako to tvrdila sťažovateľka, a potvrdil to i predseda okresného súdu v liste sp. zn. Spr. 1573/2010 z 13. júla 2010.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02). Pojem zbytočné priet'ahy obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Podľa zistenia ústavného súdu po podaní sťažnosti predsedovi okresného súdu na prietáhy v konaní došlo 8. júla 2010 k zmene zákonnej sudkyne. Následne sťažovateľka podaním doručeným okresnému súdu 30. septembra 2010 upravila žalobný petit a 19. októbra 2010 okresný súd uznesením ustanovil súdneho znalca na vypracovanie znaleckého posudku na ocenenie majetku patriaceho do BSM a z toho dôvodu sa spis t. č. nachádza u súdneho znalca. Z uvedeného prehľadu procesných úkonov vyplýva, že sťažnosť na prietáhy v konaní adresovaná sťažovateľkou predsedovi okresného súdu splnila svoj účel a po jej podaní okresný súd urobil všetky vhodné opatrenia, aby v predmetnej veci konal plynulo spôsobom smerujúcim k meritórnemu rozhodnutiu v predmetnej veci.

Uvedené bolo podkladom pre rozhodnutie ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľky už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd nad rámec uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe okresného súdu dochádzalo v označenom konaní k prietáhom v konaní, sťažovateľke nič nebráni v tom, aby opätovne podala ústavnému súdu sťažnosť podľa čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. novembra 2010